



**МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ**

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. No	52-602-01-12
Дата	09, 06 2026г.

Изм. № 02.01-94  
.....  
..... 08, 06 2026г. ....

ДО  
Г-ЖА МИХАЕЛА ДОЦОВА  
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА  
52-ОТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

11 10  
X

**Относно:** Решение № 441 на Министерския съвет от 2026 г.

**УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ДОЦОВА,**

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република България изпращам Ви одобрения с Решение № 441 на Министерския съвет от 2026 г. проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за защита на потребителите.

**Приложения:**

1. Препис от Решение № 441 на Министерския съвет от 2026 г.
2. Мотиви към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за защита на потребителите.
3. Частична предварителна оценка на въздействието.
4. Справка от Министерството на правосъдието за съответствие с Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи и с практиката на Европейския съд по правата на човека.
5. Справка за съответствие с правото на Европейския съюз.
6. Справка за постъпилите предложения от обществените консултации.
7. Справка за отразяване на становищата, получени след съгласуване на законопроекта.
8. Електронен носител с работните файлове.

**МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:**

**РУМЕН РАДЕВ**





РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ  
МИНИСТЕРСКИ СЪВЕТ

Препис

РЕШЕНИЕ № 441

от 8 юни 2026 година

ЗА ОДОБРЯВАНЕ НА ЗАКОНОПРОЕКТ

На основание чл. 87, ал. 1 от Конституцията на Република  
България

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ  
РЕШИ:

1. Одобрява проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за защита на потребителите.
2. Предлага на Народното събрание да разгледа и приеме законопроекта по т. 1.
3. Министърът на икономиката, инвестициите и индустрията да представи законопроекта по т. 1 в Народното събрание.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ РУМЕН РАДЕВ

ГЛАВЕН СЕКРЕТАР НА  
МИНИСТЕРСКИЯ СЪВЕТ: /п/ МАРИЯ ТОМОВА

ЗА НАЧАЛНИК НА ОТДЕЛ  
“ДЕЛОВОДСТВО И АРХИВ”:

СОНЯ БОЖИКОВА



## ЗАКОН

### ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ

(Обн., ДВ, бр. 99 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 30, 51, 53, 59, 105 и 108 от 2006 г., бр. 31, 41, 59 и 64 от 2007 г., бр. 36 и 102 от 2008 г., бр. 23, 42 и 82 от 2009 г., бр. 15, 18 и 97 от 2010 г., бр. 18 от 2011 г., бр. 38 и 56 от 2012 г., бр. 15, 27 и 30 от 2013 г., бр. 61 от 2014 г., бр. 14, 57, 60 и 102 от 2015 г., бр. 59 и 74 от 2016 г., бр. 8, 58 и 103 от 2017 г., бр. 7, 20 и 37 от 2018 г., бр. 17, 45 и 100 от 2019 г., бр. 13 и 52 от 2020 г., бр. 20 и 23 от 2021 г., бр. 20 от 2022 г., бр. 84 и 102 от 2023 г., бр. 70 от 2024 г., изм. и доп., ДВ, бр.13, бр. 16 и 24 от 2026 г.)

§ 1. В чл. 4, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точка 5 се изменя така:

„5. напомняне по видим начин чрез хармонизираното съобщение съгласно актовете за изпълнение по член 22а, параграф 2 от Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ, L 304/64 от 22 ноември 2011 г.), наричана по-нататък „Директива 2011/83/ЕС“, за наличието на законова гаранция за съответствие на стоките и нейните основни елементи, включително минималния срок на гаранцията от две години, съгласно Закона за предоставяне на цифрово съдържание и цифрови услуги и за продажба на стоки;“.

2. Създават се т. 5а – 5г:

„5а. когато производителят предлага на потребителя търговска гаранция за трайност на стоката без допълнителни разходи, чийто срок е по-дълъг от две години, и предоставя тази информация на търговеца, търговецът посочва, че за стоката е предоставена такава гаранция, срокът на гаранцията и напомняне по видим начин чрез хармонизирания етикет, съгласно актовете за изпълнение по член 22а, параграф 4 от Директива 2011/83/ЕС, за наличието на законова гаранция за съответствие на стоката;

5б. напомняне за наличието на законова гаранция за съответствие на цифровото съдържание и цифровите услуги;

5в. когато е приложимо, наличието и условията за извънгаранционно обслужване и на търговската гаранция;

5г. за стоките, съдържащи цифрови елементи, за цифровото съдържание и цифровите услуги, когато производителят или доставчикът предоставя информация на търговеца, той посочва минималния срок, чрез позоваване на срок или дата, за който производителят или доставчикът осигурява актуализации на софтуера по смисъла на чл. 45а;“.

3. Създават се т. 8а - 8б:

„8а. когато е приложимо, показателят за възможностите за ремонт за стоките;

8б. когато т. 8а не е приложима и когато производителят предоставя такава информация на търговеца, информация за наличието, очакваните разходи и начина за поръчване на резервни части, необходими за запазване съответствието на стоките, информация за наличието на указания за ремонт и поддръжка и за ограниченията по отношение на ремонта;“.

§ 2. Създава се чл. 45а:

„Чл. 45а. Актуализация на софтуера за целите на чл. 4 и на този раздел е безплатна актуализация, включително актуализация във връзка със сигурността, която е необходима, за да се поддържа съответствието на стоките с цифрови елементи, цифровото съдържание и цифровите услуги, съгласно Закона за предоставяне на цифрово съдържание и цифрови услуги и за продажба на стоки.“

§ 3. В чл. 46 т. 4 се изменя така:

„4. за финансови услуги от разстояние, с изключение на чл. 45, чл. 47а, чл. 49, ал. 7, чл. 52а, чл. 59 и чл. 59а.“

§ 4. В чл. 47, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. Точки 7 и 8 се изменят така:

„7. условията за плащане, доставка, включително когато са налични възможности за доставка, зачитащи околната среда, начина на изпълнение, датата на която търговецът се задължава да достави стоките или да предостави услугите, и когато е приложимо, предвидените от търговеца начини за разглеждане на жалби;

8. когато потребителят има право на отказ от договора, търговецът предоставя информация относно условията, срока и начина за неговото упражняване съгласно чл. 52, ал. 1 и 2 и стандартния формуляр за упражняване правото на отказ съгласно приложение № 6; когато е приложимо, търговецът предоставя на потребителя информация за наличието и раздела в онлайн интерфейса, където се намира функцията за упражняване правото на отказ, съгласно чл. 52а.“

2. Точка 12 се изменя така:

„12. напомняне по видим начин чрез хармонизираното съобщение съгласно актовете за изпълнение по член 22а, параграф 2 от Директива 2011/83/ЕС, за наличието на законова гаранция за съответствие

на стоките и нейните основни елементи, включително минималния срок на гаранцията от две години, съгласно Закона за предоставяне на цифрово съдържание и цифрови услуги и за продажба на стоки;“.

3. Създават се т. 12а - 12в:

„12а. когато производителят предлага на потребителя търговска гаранция за трайност за цялата стока без допълнителни разходи, чийто срок е по-дълъг от две години, и предоставя тази информация на търговеца, търговецът посочва, че за стоката е предоставена такава гаранция, срокът на гаранцията и напомняне по видим начин чрез хармонизирания етикет, съгласно актовете за изпълнение по член 22а, параграф 4 от Директива 2011/83/ЕС, за наличието на законова гаранция за съответствие на стоката;

12б. напомняне за наличието на законова гаранция за съответствие за цифровото съдържание и цифровите услуги;

12в. за стоките, съдържащи цифрови елементи, за цифровото съдържание и цифровите услуги, когато производителят или доставчикът предоставя информация на търговеца, той посочва минималния срок, чрез позоваване на срок или дата, за който производителят или доставчикът осигурява актуализации на софтуера;“

4. Създават се т. 22 и 23:

„22. когато е приложимо, показателя за възможностите за ремонт за стоките;

23. когато т. 22 не е приложима и когато производителят предоставя такава информация на търговеца, информация за наличието, очакваните разходи и начина за поръчване на резервни части, необходими за запазване съответствието на стоките, за наличието на указания за ремонт и поддръжка и за ограниченията по отношение на ремонта.“

§ 5. Създават се чл. 47б – 47в:

„Чл. 47б. (1) Когато търговецът не е предоставил на онлайн мястото за търговия информацията по чл. 47, ал. 1, т. 2 – 4 или предоставената информация е невярна или непълна, или длъжностно лице на Комисията за защита на потребителите не може да установи контакт с търговеца чрез някое от предоставените от него средства за комуникация повече от три пъти в рамките на 10 работни дни, председателят на комисията издава заповед, с която разпорежда преустановяване на нарушението.

(2) Заповедта се публикува на интернет страницата на комисията в деня на издаването ѝ. Лицата, за които тази заповед се отнася, се смятат за уведомени в деня на публикуването ѝ и са длъжни да отстранят нарушенията, посочени в ал. 1.

(3) Когато в тридневен срок от публикуването на заповедта лицето не преустанови нарушението, комисията подава искане до председателя на Софийския районен съд да постанови всички предприятия, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, да спрат достъпа до посочените в заповедта интернет страници.

(4) Председателят на Софийския районен съд или оправомощен от него заместник-председател се произнася по искането в срок до 72 часа от постъпването му.

(5) Издаденото от съда разпореждане се публикува на интернет страницата на комисията в деня на получаването му. Предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, са длъжни да спрат достъпа до съответните интернет страници в срок до 24 часа от публикуването на разпореждането на съда.

(6) Заповедта за прилагане на принудителна административна мярка подлежи на незабавно изпълнение, независимо дали е обжалвана.

**Чл. 47в. (1)** Когато стоките и услугите, предлагани на онлайн място за търговия, са забранени за предлагане и/или продажба с нормативен акт, по който контролни правомощия има Комисията за защита на потребителите, председателят на Комисията за защита на потребителите издава заповед, с която разпорежда преустановяване на нарушението.

(2) В случаите по ал. 1 се прилагат разпоредбите на чл. 47б, ал. 2 – 6.“

§ 6. В чл. 49, ал. 2, изречение първо думите „по чл. 47, ал. 1, т. 1, 5, 15 и 16“ се заменят с „по чл. 47, ал. 1, т. 1, 5, 12а, 15 и 16“.

§ 7. Създава се чл. 52а:

„Чл. 52а. (1) При договори от разстояние, сключени чрез онлайн интерфейс, търговецът е длъжен да предостави на потребителя възможност да се откаже от договора, като използва функция за отказ.

(2) Функцията за отказ по ал. 1 се обозначава с думите „откажете се от договора тук“ или с подобен недвусмислен израз, който е лесен за четене. Функцията за отказ трябва да бъде на разположение постоянно през целия период, през който потребителят има право да се откаже от договора. Функцията за отказ се показва в онлайн интерфейса на търговеца по начин, който е видим и е леснодостъпен за потребителя.

(3) Функцията за отказ по ал. 1 трябва да предостави възможност на потребителя да изпрати онлайн изявление за отказ, с което информира търговеца за решението си да се откаже от договора. Онлайн изявлението за отказ позволява на потребителя да предостави лесно или да потвърди следната информация:

- а) име на потребителя;
- б) данни, идентифициращи договора, от който желае да се откаже;
- в) данни за електронното средство, чрез което потвърдението за отказ от търговеца ще бъде изпратено на потребителя.

(4) След попълване на онлайн изявлението за отказ по ал. 3 търговецът предоставя на потребителя възможност да го изпрати чрез функцията за потвърждаване на отказа. Функцията за потвърждаване на отказа се обозначава по начин, който е лесен за четене само с думите „потвърждавам отказа“ или с подобен недвусмислен израз.

(5) След като потребителят активира функцията за потвърждаване на отказа, търговецът изпраща на потребителя, без необосновано забавяне, но не по-късно от края на работния ден, на траен носител потвърждение за получаването на отказа и информация за неговото съдържание и датата и часа на подаването му.

(6) Счита се, че потребителят е упражнил правото си на отказ в рамките на съответния срок за отказ от договора, ако е подал онлайн изявлението за отказ по ал. 3 преди изтичане на съответния срок.“

§ 8. В чл. 54, ал. 1 накрая се добавя „и чл. 52а“.

§ 9. В чл. 55, ал. 1, изречение първо накрая се добавя „и чл. 52а“.

§ 10. В чл. 59, ал. 2 думите „Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 г. относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ, L 304/64 от 22 ноември 2011 г.), наричана по-нататък“ се заличават, и след думите „Директива 2011/83/ЕС“ се поставя запетая и се добавя „на Директива 2019/2161 на Европейския парламент и на Съвета от 27 ноември 2019 година за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и на директиви 98/6/ЕО, 2005/29/ЕО и 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета по отношение на по-доброто прилагане и модернизиране на правилата за защита на потребителите в Съюза (ОВ, L 328 от 18 декември 2019 г.) и на Директива (ЕС) 2023/2673 на

Европейския парламент и на Съвета от 22 ноември 2023 г. за изменение на Директива 2011/83/ЕС по отношение на договорите за финансови услуги, сключени от разстояние, и за отмяна на Директива 2002/65/ЕО (ОВ, L 2023/2673 от 28 ноември 2023 г.), наричана по-нататък „Директива (ЕС) 2023/2673“.

**§ 11.** Създава се чл. 59а:

„Чл. 59а. (1) Комисията за защита на потребителите информира потребителите и търговците за техните права и задължения по отношение на договорите от разстояние и на договорите извън търговския обект.

(2) Комисията за защита на потребителите насърчава търговците, които отговарят за прилагането на кодекси за добра практика, да информират потребителите за наличието на такива кодекси и за тяхното съдържание.“

**§ 12.** В глава четвърта се създава раздел I „а“ с чл. 59б – 59з:

#### „Раздел I „а“

Договори за предоставяне на финансови услуги, сключени от разстояние

**Чл. 59б. (1)** Разпоредбите на този раздел и на чл. 45, чл. 47а, чл. 49, ал. 7, чл. 52а, чл. 59, чл. 59а, чл. 62, чл. 62в, чл. 62г, ал. 1 и 3 и чл. 62д се прилагат за договори за предоставяне на финансови услуги от разстояние.

(2) При договори за предоставяне на финансови услуги от разстояние, които съдържат първоначално споразумение за предоставяне на финансова услуга, последвано от последователни операции или от поредица от операции от същото естество, които се извършват през определени интервали от време, разпоредбите на този раздел и другите посочени в ал. 1 разпоредби се прилагат само по отношение на

първоначалното споразумение. Разпоредбите на чл. 62г, ал. 1 и 3 се прилагат и при последващите операции.

(3) Когато договърът не съдържа първоначално споразумение за предоставяне на финансова услуга от разстояние, но последователните или отделните операции от същото естество се изпълняват между страните по договора през определени интервали от време, разпоредбите на чл. 59в и чл. 59е се прилагат само по отношение на първата операция.

(4) Когато между страните по договора в продължение на повече от една година не е извършвана операция от същото естество, следващата операция се приема за първа от нова поредица от операции и за нея се прилагат разпоредбите на чл. 59в и чл. 59е.

**Чл. 59в. (1)** Своевременно, преди потребителят да бъде обвързан от договор от разстояние или от предложение за сключване на договор от разстояние, търговецът е длъжен да предостави на потребителя по ясен и разбираем начин следната информация:

1. наименование, правна форма и основна дейност на търговеца и, когато е приложимо, наименование и основна дейност на търговеца, от чието име той действа;

2. седалище и адрес на управление на търговеца, телефонен номер и адрес на електронна поща или подробна информация за всяко друго средство за комуникация, предлагано от търговеца, и когато е приложимо, информация за търговеца, от чието име действа. Всички средства за комуникация, предлагани от търговеца, трябва да предоставят възможност на потребителя да се свърже бързо с търговеца, да общува ефективно с него и да съхранява на траен носител всяка писмена кореспонденция с търговеца;

3. актуални данни за контакт, които позволяват на потребителя да изпраща жалби до търговеца, и когато е приложимо, до търговеца от чието име действа;

4. единен идентификационен код, с който търговецът е вписан в търговския регистър и регистъра на юридическите лица с нестопанска цел;

5. наименование, адрес, уебсайт и евентуално други данни за контакт на компетентния регулаторен или надзорен орган, когато за дейността на търговеца се прилага разрешителен или лицензионен режим за упражняване на търговска дейност;

6. описание на основните характеристики на финансовата услуга;

7. общата цена, която потребителят заплаща на търговеца за финансовата услуга, включително всички свързани с нея комисиони, такси и разходи и всички данъци, които се заплащат чрез търговеца, или когато не е възможно да бъде посочена точна цена, се предоставя информация за начина на изчисляване на цената, за да може потребителят да я провери;

8. когато е приложимо, се посочва информация за последствията от забавени или пропуснати плащания;

9. когато е приложимо, се посочва, че цената е била индивидуализирана въз основа на автоматизирано вземане на решения;

10. когато е приложимо, информация, че финансовата услуга е свързана с инструменти, съдържащи специфични рискове, свързани с техните специфични характеристики, или с операциите, които се извършват, или чиято цена зависи от колебанията на финансовите пазари, върху които търговецът не може да влияе, и информация, че постигнатите до момента резултати не гарантират постигането на резултати в бъдеще;

11. информация, че е възможно да има други такси, комисиони или разходи, които не се заплащат чрез търговеца или не се начисляват от него;

12. периода от време и/или крайния срок, за който предоставената информация е валидна;

13. начин на плащане и изпълнение на услугата;

14. всички допълнителни разходи за потребителя, свързани с използване на средството за комуникация от разстояние, когато се начисляват такива допълнителни разходи за потребителя;

15. когато в инвестиционната стратегия на финансовата услуга са включени екологични или социални фактори - информация за всички екологични или социални цели, които се преследват с финансовата услуга;

16. наличието или липсата на право на потребителя да се откаже от сключения договор съгласно чл. 59г; когато потребителят има право да се откаже от договора, информацията включва и периода от време, през който той може да упражни своето право, условията за упражняването му, в т.ч. сумата, която потребителят може да бъде задължен да заплати съгласно чл. 59д, както и информация за последиците за потребителя от неупражняване на това право;

17. минималният срок на договора за предоставяне на финансови услуги от разстояние при договори за продължително или периодично предоставяне на финансови услуги;

18. правото на страните да прекратят договора предсрочно или едностранно съгласно условията на договора за предоставяне на финансови услуги от разстояние, в т.ч. предвидените в договора неустойки при неизпълнение на условията;

19. практически указания за упражняване на правото на отказ съгласно чл. 59г, ал. 1, в които се посочват телефонният номер и адресът на електронна поща на търговеца или подробна информация за всяко друго приложимо средство за комуникация за изпращане на уведомлението за отказ, а за договорите за финансови услуги, сключени чрез онлайн

интерфейс - информация за наличието и местоположението на функцията за отказ от договора, посочена в чл. 52а;

20. приложимия закон към договора за предоставяне на финансови услуги от разстояние и/или за компетентната юрисдикция;

21. езика/езиците, на който/които се предоставят условията на договора и преддоговорната информация по този член, както и езика или езиците, на които търговецът се задължава със съгласието на потребителя да използва за комуникация по време на действие на договора от разстояние;

22. наличието или липсата на извънсъдебни способности за решаване на потребителски спорове при предоставяне на финансови услуги от разстояние и за обезщетяване на потребителите, както и за достъпа на потребителите до такива способности;

23. съществуването на гаранционен фонд или на други подобни способности за обезщетяване на потребителите, различни от Фонда за гарантиране на влоговете в банките и от Фонда за компенсиране на инвеститорите.

(2) Когато договорът за финансова услуга се сключва на територията на Република България или финансовата услуга се предоставя на територията на Република България, информацията по ал. 1 се предоставя на български език или и на български език.

(3) При използването на телефон или на друго средство за гласова комуникация от разстояние търговецът е длъжен още в началото на разговора да се представи на потребителя с името/наименованието си и когато е приложимо, с името/наименованието на лицето, от чието име извършва обаждането, както и търговската цел на обаждането. Когато обаждането се записва или може да бъде записано, търговецът уведомява потребителя за това.

(4) В случаите по ал. 3, когато потребителят изрази изрично съгласие и преди да бъде обвързан от договора от разстояние, търговецът може да му предостави на траен носител само следната информация:

1. наименование, правна форма и основна дейност на търговеца и когато е приложимо, наименование и основна дейност на търговеца, от чието име той действа;

2. описание на основните характеристики на финансовата услуга;

3. общата цена, която потребителят заплаща на търговеца за финансовата услуга, включително всички свързани с нея комисиони, такси и разходи и всички такси, начислявани чрез търговеца, или когато не е възможно да бъде посочена точна цена, се предоставя информация за начина на изчисляване на цената, за да може потребителят да я провери;

4. информация, че е възможно да има други такси, комисиони или разходи, които не се заплащат чрез търговеца или не се начисляват от него;

5. наличието или липсата на право на потребителя да се откаже от сключения договор; когато потребителят има право да се откаже от договора, информацията включва и периода от време, през който той може да упражни своето право, условията за упражняването му, в т.ч. сумата, която потребителят може да бъде задължен да заплати съгласно чл. 59д, както и информация за последиците за потребителя от неупражняване на това право.

(5) В случаите по ал. 4 търговецът уведомява потребителя за наличието и естеството на цялата информация, посочена в ал. 1. Търговецът е длъжен да предостави на траен носител останалата информация по ал. 1 незабавно след сключване на договора.

(6) Когато информацията по ал. 1 е предоставена по-малко от един ден преди потребителят да бъде обвързан от договора от разстояние, търговецът е длъжен да изпрати на потребителя писмено уведомление за

възможността да се откаже от договора и за начина за упражняване на правото на отказ съгласно чл. 59г. Уведомяването на потребителя се изпраща на траен носител в срок между един и седем дни считано от сключване на договора от разстояние.

(7) Търговецът предоставя информацията по ал. 1 на траен носител по начин, който е лесен за четене. При поискване търговецът предоставя информацията по ал. 1 в подходящ и достъпен формат на потребителите с увреждания, включително на тези с нарушено зрение.

(8) При предоставяне на информацията по ал. 1 търговецът може да организира информацията на различни нива, когато прави това по електронен път, с изключение на информацията по ал. 1, т. 1, 6, 7, 11 и 16. Когато информацията по ал. 1 е организирана на различни нива на средството за комуникация от разстояние, трябва да има възможност за преглеждане, запазване и отпечатване на информацията като един документ. В този случай търговецът е длъжен да обезпечи, че потребителите получават цялата преддоговорна информация по ал. 1 преди сключване на договора от разстояние.

(9) Тежестта на доказване за спазване изискванията на ал. 1-8 се носи от търговеца.

(10) Информацията, която търговецът предоставя на потребителя съгласно ал. 1-7, трябва да бъде пълна, вярна и разбираема и да не въвежда потребителя в заблуждение.

**Чл. 59г. (1)** Потребителят има право да се откаже от договора за предоставяне на финансови услуги от разстояние, без да посочва причина, без да дължи неустойки или обезщетение и без да заплаща каквито и да е разходи, с изключение на изрично предвидените в чл. 59д, в 14-дневен срок считано от:

1. датата на сключване на договора, или
2. деня, в който потребителят получи условията на договора и информацията по чл. 59в, когато това става след сключване на договора.

(2) Потребителят може, без да дължи обезщетение и/или неустойка, без да посочва причина и без да заплаща каквито и да е разходи, с изключение на изрично предвидените в чл. 59д, да се откаже от договора от разстояние за допълнително доброволно пенсионно осигуряване с лични вноски или за застраховка "живот" в срок 30 дни считано от:

1. датата на сключване на договора, или
2. деня, в който потребителят получи условията на договора и информацията по чл. 59в, когато това става след сключване на договора.

(3) Когато търговецът не е предоставил на потребителя условията на договора и информацията по чл. 59в, потребителят има право да се откаже от договора от разстояние в срок една година и 14 дни считано от датата на сключване на договора.

(4) Когато търговецът не е предоставил на потребителя информация за правото му на отказ от договора по чл. 59в, ал. 1, т. 16, потребителят има право да се откаже от договора от разстояние в срок 14 дни считано от датата на предоставяне на информацията по чл. 59в, ал. 1, т. 16.

(5) Правото на отказ от договора не се прилага за:

1. финансови услуги, чиято цена зависи от колебанията на финансовите пазари, които могат да възникнат през периода, през който потребителят има право да се откаже от договора, и върху които търговецът не може да влияе, като услуги, свързани със:
  - а) обмяна на валута;
  - б) инструменти на паричния пазар;
  - в) прехвърлими ценни книжа;

- г) дялове в предприятия за колективно инвестиране;
- д) договори за финансови фючърси, в т.ч. еквивалентни инструменти, задълженията по които могат да бъдат изпълнени чрез парично плащане в брой;
- е) форуърдни лихвени споразумения;
- ж) лихвени суапове, валутни суапове и суапове с акции;
- з) опции за закупуване или продажба на инструментите по т. 1, в т.ч. еквивалентни инструменти, задълженията, по които могат да бъдат изпълнени чрез парично плащане в брой, включително опции върху валута и върху лихвени проценти;

2. застрахователни договори във връзка с пътуване, багаж или други краткосрочни застрахователни договори със срок, по-кратък от един месец;

3. договори, които са изпълнени от двете страни по изричното искане на потребителя, преди той да е упражнил правото си на отказ от договора.

(6) При упражняване на правото си на отказ от договора от разстояние потребителят уведомява доставчика преди изтичане на срока по ал. 1 или 2. Срокът се смята за спазен, ако уведомлението е било изпратено преди изтичане на съответния срок.

(7) Когато във връзка с договор за предоставяне на финансови услуги от разстояние се предоставя допълнителна услуга от търговеца или от трето лице въз основа на споразумение между третото лице и търговеца и потребителят упражни правото си на отказ по ал. 1 или 2 от първоначалния договор, потребителят не е обвързан от допълнителния договор и може да го прекрати, без да дължи обезщетение и/или неустойка.

**Чл. 59д. (1)** Когато потребителят упражни правото си на отказ от договора за предоставяне на финансови услуги от разстояние съгласно

чл. 59г, ал. 1 или 2, той заплаща на търговеца без необосновано забавяне само стойността на действително предоставените финансови услуги по договора. Сумите, дължими от потребителя, не могат да превишават стойността на предоставените финансови услуги спрямо общата стойност на финансовите услуги, предвидени по договора, като размерът им не може да представлява по своя характер обезщетение и/или неустойка.

(2) Когато търговецът е започнал изпълнението на договора за предоставяне на финансова услуга от разстояние преди изтичане на срока за упражняване на правото на отказ и не може да докаже, че потребителят е бил надлежно уведомен, че може да дължи плащане съгласно чл. 59в, ал. 1, т. 16, търговецът не може да изисква от потребителя заплащане за предоставената услуга.

(3) Потребителят не дължи заплащане за предоставената услуга, когато изпълнението на договора е започнало преди изтичане на срока за упражняване правото на отказ по чл. 59г, ал. 1 и 2 без неговото изрично предварително съгласие.

(4) Търговецът връща на потребителя всички заплатени от него суми с изключение на сумите по ал. 1 не по-късно от 30 дни считано от получаване на уведомлението на потребителя за упражняване правото му на отказ.

(5) Потребителят връща на търговеца получените суми по договора не по-късно от 30 дни считано от изпращане до търговеца на уведомлението за упражняване правото на отказ.

**Чл. 59е. (1)** Търговците са длъжни да предоставят на потребителите подходящи разяснения относно предложените договори за финансови услуги, които предоставят възможност на потребителя да прецени дали предложеният договор и допълнителните услуги са съобразени с неговите потребности и финансово положение.

(2) Разясненията по ал. 1 се предоставят безплатно на потребителя преди сключване на договора и включват следното:

1. задължителната преддоговорна информация по чл. 59в;
2. основните характеристики на предлагания договор, включително евентуалните допълнителни услуги;
3. конкретните последици, които предлаганият договор може да има за потребителя, включително, когато е приложимо, последиците при липса на плащане или забавено плащане от страна на потребителя.

(3) Когато търговецът използва онлайн средство за комуникация, потребителят има право да поиска и търговецът е длъжен да осигури човешка намеса преди сключване на договора, а когато това е необходимо, и след сключване на договора от разстояние, на същия език, на който е предоставена преддоговорната информация по чл. 59в, ал. 2.

(4) Тежестта на доказване за изпълнението на задължението за предоставяне на подходящи разяснение се носи от търговеца.

**Чл. 59ж. (1)** При сключване на договори от разстояние за предоставяне на финансови услуги търговците нямат право да проектират, организират или управляват своите онлайн интерфейси по смисъла на Регламент (ЕС) 2022/2065 на Европейския парламент и на Съвета от 19 октомври 2022 година относно единния пазар на цифрови услуги и за изменение на Директива 2000/31/ЕО (Акт за цифровите услуги) (ОВ, L 277/41 от 27 октомври 2022 г.), наричан по-нататък "Регламент (ЕС) 2022/2065", по начин, който заблуждава или манипулира потребителите, получатели на тяхната услуга, или който по друг начин съществено нарушава или ограничава тяхната способност за вземане на свободно и информирано решение.

(2) При използване на онлайн интерфейс от търговците за предоставяне на финансови услуги от разстояние се забраняват следните практики:

1. по-силно открояване на някои възможности за избор в момента, в който потребителите, на които се предлага услугата, трябва да вземат решение;

2. повтарящо се искане до потребителите, на които се предлага услугата, да направят избор, след като такъв вече е направен, особено чрез показване на изскачащ прозорец, който пречи на потребителското изживяване;

3. настройка на онлайн интерфейса, при която процедурата за отказ от услугата е по-трудна от процедурата за абонирането за нея.

**Чл. 59з.** Когато в друг нормативен акт, уреждащ конкретни финансови услуги, се съдържат правила относно предоставянето на преддоговорна информация, правото на отказ от договора или предоставянето на срок за размисъл преди сключване на договора, или предоставянето на подходящи разяснения на потребителите, за съответните финансови услуги се прилагат разпоредбите на този друг нормативен акт.“

§ 13. Член 60 се отменя.

§ 14. Член 61 се отменя.

§ 15. В чл. 62г, ал. 1 думите „Наредба № 1 от 2010 г. за правилата за ползване, разпределение и процедурите по първично и вторично предоставяне за ползване, резервиране и отнемане на номера, адреси и имена (обн., ДВ., бр. 64 от 2010 г.; изм., бр. 12 от 2011 г., бр. 74 от 2012 г. и бр. 28 от 2014 г.)“ се заменят с „наредбата по чл. 133а от Закона за електронните съобщения“.

§ 16. В чл. 68б се създава ал. 4:

„(4) Актуализация на софтуера по смисъла на този раздел е актуализация, която е необходима, за да се поддържа съответствието на стоките с цифрови елементи, цифровото съдържание и цифровите услуги съгласно Закона за предоставяне на цифрово съдържание и цифрови услуги и за продажба на стоки, включително актуализация във връзка със сигурността, или актуализация на функционалностите.“

§ 17. В чл. 68д се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 т. 2 се изменят така:

„2. основните характеристики на стоката или услугата, като: наличност, преимущества, рисковете, които съдържа, изпълнение, състав, екологични или социални характеристики, принадлежности, аспектите, свързани с кръговата икономика, като трайност, наличие на възможност за ремонт или рециклиране, извънгаранционно обслужване и разглеждане на жалби, начин и дата на производство или предоставяне, доставка, пригодност за използване по предназначение, употреба, количество, спецификация, географски или търговски произход, или резултатите, които могат да се очакват от нейната употреба, или резултатите и съществените характеристики от изпитвания или проверки, извършени върху стоката или услугата;“.

2. В ал. 3 се създават т. 4 и 5:

„4. всяко твърдение за екологосъобразност, свързано с бъдещи екологични показатели, без ясни, обективни, публично достъпни, поети задължения, които може да бъдат проверени и които са посочени в подробен и реалистичен план за изпълнение, включващ измерими и обвързани със срокове цели и други съществени елементи, необходими за неговото изпълнение, като предоставянето на ресурси, и който се проверява

редовно от независим експерт на трета страна, чиито заключения се предоставят на потребителите;

5. всяка реклама на ползи за потребителите, които не са от значение и не произтичат от характеристики на стоките и услугите или на стопанската дейност.“

**§ 18.** В чл. 68е се създава ал. 9:

„(9) Когато търговец предоставя услуга, която сравнява стоки и услуги и предоставя информация на потребителя относно екологичните или социалните характеристики на стоките и услугите или относно аспекти, свързани с кръговата икономика, като трайност, наличие на възможност за ремонт или за рециклиране на стоките и услугите, или на доставчиците на тези стоки и услуги, информацията за начина на сравняване, за стоките и услугите - предмет на сравнението, за доставчиците на тези стоки и услуги, както и предприетите мерки за актуализиране на тази информация се счита за съществена по смисъла на ал. 1.“

**§ 19.** В чл. 68ж се създават т. 28 – 39:

„28. да се поставя маркировка за устойчивост, която не се основава на система за сертифициране или не е създадена от публични органи;

29. да се заявява общо твърдение за екологосъобразност, за което търговецът не е в състояние да докаже признати отлични екологични показатели, свързани с твърдението;

30. да се заявява твърдение за екологосъобразност за цялата стока или услуга или за цялата стопанска дейност на търговеца, когато екологосъобразността се отнася само за определен аспект на стоката или услугата или за конкретна част от стопанската дейност на търговеца;

31. да се твърди, въз основа на компенсиране на емисиите на парникови газове, че дадена стока или услуга има неутрално, намалено или

положително въздействие върху околната среда от гледна точка на емисиите на парникови газове;

32. да се представят предвидените със закон изисквания за всички стоки и услуги от съответната група, приложими за пазара в Европейския съюз, като отличителна характеристика на предложението на търговеца;

33. да не се предоставя информация на потребителите относно факта, че актуализацията на софтуера ще окаже отрицателно въздействие върху функционирането на стоките с цифрови елементи или върху използването на цифрово съдържание или цифрови услуги;

34. да се представя актуализацията на софтуера като необходима, когато тя подобрява само функционалните характеристики на стоката или услугата;

35. всяко търговско съобщение във връзка със стока, съдържаща елемент, въведен с цел ограничаване на трайността на стоката, независимо от факта, че търговецът разполага с информация за този елемент или част и неговото въздействие върху трайността на стоката;

36. да се твърди, че при нормални условия на употреба дадена стока има определена трайност от гледна точка на срок или интензивност на ползването, когато това не е вярно;

37. да се представя дадена стока, че позволява извършването на ремонт, когато това не е така;

38. да се насърчава потребителят да замени или да възстанови консумативите на дадена стока по-рано от необходимото по технически причини;

39. да не се предоставя информация за нарушаване функционалността на дадена стока, когато се използват консумативи, резервни части или принадлежности, които не са доставени от

производителя, или да се твърди, че ще настъпи нарушаване на функционалността на стоката, когато това не е така.“

§ 20. В чл. 181в, ал. 2 се отменя.

§ 21. В чл. 181г, ал. 3, т. 6 думите „попадащи в обхвата на чл. 2, параграф 1 на Регламент (ЕС) № 524/2013“ и запетаята пред тях се заличават.

§ 22. В чл. 181н ал. 4 и 6 се отменят.

§ 23. В чл. 181о, ал. 2, 4, 5 и 6 се отменят.

§ 24. В чл. 181т, ал. 5 думите „или на изискванията на Регламент (ЕС) № 524/2013“ се заличават.

§ 25. В чл. 181ф се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2 т. 4 се отменя.

2. В ал. 4 думите „и осигуряват електронна връзка към платформата за ОРС“ и запетаята пред тях се заличават.

3. В ал. 5 след думите „органи за АРС на държавите - членки на Европейския съюз“ се добавя съюзът „и“, а думите „и да осигуряват електронна връзка към платформата за ОРС“ се заличават.

§ 26. В чл. 182, ал. 5 думите „Регламент (ЕО) № 924/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 г. относно презграничните плащания в рамките на Общността и за отмяна на Регламент (ЕО) № 2560/2001 (ОВ, L 266/11 от 9 октомври 2009 г.)“ се заменят с „Регламент (ЕС) 2021/1230 на Европейския парламент и на Съвета от 14 юли 2021 г. относно презграничните плащания в рамките на Съюза (ОВ, L 274/20 от 30 юли 2021 г.)“.

§ 27. В чл. 190г, т. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. В буква „а“ след думите „глава четвърта, раздели I“ се поставя запетая и се добавя „I “а“.

2. Букви „в“ и „л“ се отменят.

§ 28. В чл. 197 думите „300 до 1000 лв.“ се заменят с „200 до 1000 евро“, а думите „500 до 3000 лв.“ се заменят с „300 до 2000 евро“.

§ 29. В чл. 198 думите „200 до 1000 лв.“ се заменят с „200 до 1000 евро“, а думите „300 до 1500 лв.“ се заменят с „300 до 1000 евро“.

§ 30. В чл. 199 думите „300 до 1000 лв.“ се заменят с „200 до 1000 евро“, а думите „500 до 2000 лв.“ се заменят с „300 до 1500 евро“.

§ 31. В чл. 200 думите „300 до 5000 лв.“ се заменят с „200 до 3000 евро“, а думите „500 до 5000 лв.“ се заменят с „300 до 3000 евро“.

§ 32. В чл. 201 думите „300 до 1000 лв.“ се заменят с „200 до 1000 евро“, а думите „500 до 3000 лв.“ се заменят с „300 до 2000 евро“.

§ 33. В чл. 202 думите „500 до 3000 лв.“ се заменят с „300 до 2000 евро“, а думите „1000 до 5000 лв.“ се заменят с „600 до 3000 евро“.

§ 34. В чл. 203 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 1:

а) създава се нова т. 3:

„3. нарушение на разпоредбите на чл. 52а, ал. 1 - 5, чл. 59в, ал. 1 - 3, ал. 5 - 8, ал. 10, чл. 59д, ал. 1 - 4, чл. 59е, ал. 1 - 3 и чл. 59ж;“

б) досегашната т. 3 става т. 4.

2. В ал. 2 думите „5000 до 50 000 лв.“ се заменят с „3000 до 30 000 евро“.

§ 35. Член 204 се изменя така:

„Чл. 204. За неизпълнение на задълженията за предоставяне на информация на потребител по чл. 47, ал. 1 - 3, 5 - 7, чл. 47а, 48, 49, чл. 59в, ал. 1 - 3, 5 - 8, 10 и чл. 59е, ал. 1 - 3 на физическите лица се налага глоба в размер от 200 до 1500 евро, а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция в размер от 700 до 3000 евро за всеки отделен случай.“

§ 36. В чл. 205 думите „2000 до 10 000 лв.“ се заменят с „1500 до 6000 евро“, а думите „5000 до 15 000 лв.“ се заменят с „3000 до 8000 евро“.

§ 37. В чл. 206 се правят следните изменения и допълнения:

1. След думите „чл. 52, ал. 4“ се поставя запетая и се добавя „чл. 52а, ал. 1 - 5“.

2. Думите „300 до 2000 лв.“ се заменят с „200 до 1500 евро“, а думите „1000 до 5000 лв.“ се заменят със „700 до 3000 евро“.

§ 38. В чл. 207, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

1. След думите „чл. 50“ се поставя запетая и се добавя „чл. 59г, ал. 1 - 4“.

2. Думите „1000 до 3000 лв.“ се заменят с „600 до 2000 евро“, а думите „2000 до 5000 лв.“ се заменят с „1500 до 3000 евро“.

§ 39. Създава се чл. 207а:

„Чл. 207а. За нарушение на разпоредбите на чл. 59ж на физическите лица се налага глоба в размер от 500 до 15 000 евро, а на едноличните търговци и юридическите лица – имуществена санкция, в размер от 1000 до 25 000 евро.“

§ 40. В чл. 208 думите „500 до 2000 лв.“ се заменят с „300 до 1500 евро“, а думите „1000 до 3000 лв.“ се заменят с „600 до 2000 евро“.

§ 41. В чл. 208а думите „1000 лв.“ се заменят с „600 евро“, а думите „5000 лв.“ се заменят с „3000 евро“.

§ 42. В чл. 209 думите „300 до 5000 лв.“ се заменят с „250 до 3000 евро“, а думите „500 до 5000 лв.“ се заменят с „400 до 4000 евро“.

§ 43. Член 210а се изменя така:

„Чл. 210а. За нарушение на чл. 68в и 68г на виновните лица се налага глоба в размер от 600 до 20 000 евро, а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция в размер от 1500 до 50 000 евро.“

**§ 44.** Член 210б се изменя така:

„Чл. 210б. За нарушение на разпоредбите на чл. 68ж и 68к на виновните лица се налага глоба в размер от 1000 до 25 000 евро, а на едноличните търговци и юридическите лица - имуществена санкция в размер до 4 на сто от реализирания от тях оборот в страната през предходната финансова година. Конкретният размер на санкцията се определя от комисията в съответствие с приета от нея методика, публикувана на страницата ѝ в интернет. В случай че няма данни за реализирания от едноличните търговци и юридическите лица оборот в страната през предходната финансова година, се налага имуществена санкция в размер от 5000 до 50 000 евро.“

**§ 45.** В чл. 210в думите „2000 до 50 000 лв.“ се заменят с „1500 до 30 000 евро“, а думите „3000 до 70 000 лв.“ се заменят с „2000 до 40 000 евро.“

**§ 46.** В чл. 211 думите „5000 до 40 000 лв.“ се заменят с „3000 до 25 000 евро“, а думите „8000 до 50 000 лв.“ се заменят с „5000 до 30 000 евро“.

**§ 47.** В чл. 212 думите „5000 до 10 000 лв.“ се заменят с „3000 до 6000 евро“, а думите „8000 до 20 000 лв.“ се заменят с „5000 до 15 000 евро“.

**§ 48.** В чл. 213 се правят следните изменения:

1. В ал. 1 думите „1000 до 1500 лв.“ се заменят с „600 до 1000 евро“, а думите „2000 до 5000 лв.“ се заменят с „1500 до 3000 евро“.

2. В ал. 2 думите „1000 до 1500 лв.“ се заменят с „600 до 1000 евро“, а думите „2000 до 5000 лв.“ се заменят с „1500 до 3000 евро“.

**§ 49.** В чл. 214 думите „1000 до 1500 лв.“ се заменят с „600 до 1000 евро“, а думите „2000 до 5000 лв.“ се заменят с „1500 до 3000 евро“.

**§ 50.** В чл. 215 думите „2000 до 7000 лв.“ се заменят с „1500 до 4000 евро“, а думите „5000 до 15 000 лв.“ се заменят с „3000 до 8000 евро“.

§ 51. В чл. 216 думите „2000 до 10 000 лв.“ се заменят с „1500 до 6000 евро“, а думите „5000 до 20 000 лв.“ се заменят с „3000 до 11 000 евро“.

§ 52. В чл. 217 думите „1000 до 4000 лв.“ се заменят с „600 до 3000 евро“, а думите „2000 до 10 000 лв.“ се заменят с „1500 до 6000 евро“.

§ 53. В чл. 218 думите „1000 до 5000 лв.“ се заменят с „600 до 3000 евро“, а думите „5000 до 30 000 лв.“ се заменят с „3000 до 20 000 евро“.

§ 54. В чл. 219 думите „1500 до 2500 лв.“ се заменят с „800 до 1500 евро“, а думите „2000 до 5000 лв.“ се заменят с „1500 до 3000 евро“.

§ 55. В чл. 222 думите „500 до 2000 лв.“ се заменят с „300 до 1500 евро“, а думите „500 до 3000 лв.“ се заменят с „400 до 2000 евро“.

§ 56. В чл. 223 думите „300 до 2500 лв.“ се заменят с „200 до 1500 евро“, а думите „500 до 3000 лв.“ се заменят с „300 до 2000 евро“.

§ 57. В чл. 224, ал. 1 думите „500 до 2500 лв.“ се заменят с „300 до 1500 евро“, а думите „500 до 3000 лв.“ се заменят с „300 до 2000 евро“.

§ 58. В чл. 225:

а) в ал. 1 думите „500 до 2000 лв.“ се заменят с „300 до 1500 евро“, а думите „1000 до 3000 лв.“ се заменят с „600 до 2000 евро“;

б) в ал. 2 думите „1000 до 3000 лв.“ се заменят с „600 до 2000 евро“, а думите „1000 до 3000 лв.“ се заменят с „600 до 2000 евро“.

§ 59. В чл. 225а:

а) в ал. 1 думите „500 до 1500 лв.“ се заменят с „300 до 1000 евро“, а думите „1000 до 3000 лв.“ се заменят с „600 до 2000 евро“;

б) в ал. 2 думите „500 до 1500 лв.“ се заменят с „300 до 1000 евро“, а думите „1000 до 3000 лв.“ се заменят с „600 до 2000 евро“;

в) в ал. 3 думите „500 лв.“ се заменят с „300 евро“, а думите „2000 лв.“ се заменят с „1500 евро“;

г) в ал. 4 думите „500 до 1500 лв.“ се заменят с „300 до 1000 евро“, а думите „1000 до 3000 лв.“ се заменят с „600 до 2000 евро“;

д) в ал. 5 думите „500 до 1500 лв.“ се заменят с „300 до 2000 евро“, а думите „1000 до 3000 лв.“ се заменят с „600 до 2000 евро“.

§ 60. В чл. 225б думите „500 до 1500 лв.“ се заменят с „300 до 1000 евро“, а думите „1000 до 3000 лв.“ се заменят с „600 до 2000 евро“.

§ 61. В чл. 225в думите „200 до 500 лв.“ се заменят с „200 до 300 евро“, а думите „500 до 1500 лв.“ се заменят с „300 до 1000 евро“.

§ 62. В чл. 225г:

а) в ал. 1 думите „500 до 3000 лв.“ се заменят с „300 до 2000 евро“, а думите „1000 до 5000 лв.“ се заменят с „600 до 3000 евро“;

б) в ал. 2 думите „1000 до 6000 лв.“ се заменят с „600 до 3000 евро“, а думите „2000 до 10 000 лв.“ се заменят с „1500 до 6000 евро“.

§ 63. В чл. 225д:

а) в ал. 1 думите „500 до 3000 лв.“ се заменят с „300 до 2000 евро“, а думите „1000 до 5000 лв.“ се заменят с „600 до 3000 евро“;

б) в ал. 2 думите „1000 до 6000 лв.“ се заменят с „600 до 3500 евро“, а думите „2000 до 10 000 лв.“ се заменят с „1500 до 6000 евро“.

§ 64. В чл. 227 думите „100 до 1000 лв.“ се заменят със „100 до 600 евро“.

§ 65. В чл. 228 думите „100 до 500 лв.“ се заменят със „100 до 300 евро“, а думите „100 до 500 лв.“ се заменят със „100 до 300 евро“.

§ 66. В чл. 229 навсякъде думите „50 до 500 лв.“ се заменят с „50 до 300 евро“.

§ 67. В чл. 230 навсякъде думите „200 до 1000 лв.“ се заменят със „150 до 600 евро“.

§ 68. В чл. 230а думите „1000 до 3000 лв.“ се заменят с „600 до 2000 евро“.

§ 69. В чл. 230б думите „1000 до 5000 лв.“ се заменят с „600 до 3000 евро“.

§ 70. В чл. 230в, ал. 1 думите „1000 до 5000 лв.“ се заменят с „600 до 3000 евро“.

§ 71. В чл. 230г, ал. 1 думите „1000 до 5000 лв.“ се заменят с „600 до 3000 евро“.

§ 72. В чл. 230д думите „1000 до 3000 лв.“ се заменят с „600 до 2000 евро“.

§ 73. В чл. 233 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 след думите „Закона за административните нарушения и наказания“ се поставя запетая и се добавя „доколкото с този закон не е установен друг ред“.

2. Алинея 4 се отменя.

§ 74. Създават се чл. 234 и 235:

„Чл. 234. (1) Актовете за установяване на административните нарушения по смисъла на Закона за административните нарушения и наказания, както и индивидуалните административни актове по смисъла на Административнопроцесуалния кодекс може да се връчват на всяко физическо лице, което се намира в търговския обект и което е в граждански или трудови правоотношения с лицето, срещу което са издадени.

(2) Когато е съставен в отсъствие на нарушителя, актът се изпраща:

1. на хартиен носител по пощата с препоръчано писмо с известие за доставяне (обратна разписка) на адреса на управление или кореспонденция, вписан в съответния регистър, воден от Агенцията по вписванията, или

2. като електронен образ на хартиения носител чрез електронно съобщение, подписано с квалифициран електронен подпис съгласно Закона за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, на електронен адрес, посочен в нормативно уреден регистър, в който е вписан

адресатът, или на адрес в информационна система за сигурно електронно връчване; изпращането на електронното съобщение се удостоверява чрез електронен времеви печат по глава III, раздел 6 от Регламент (ЕС) № 910/2014 или възпроизвеждане на електронния образ на съобщението на хартиен носител, като идентичността му се удостоверява с подпис на служителя на всяка страница и се прилага към преписката.

(3) Актът, изпратен по пощата, се смята за връчен на датата, на която е подписано известието за доставяне (обратната разписка).

(4) Актът, изпратен с електронно съобщение, се смята за връчен, когато в 7-дневен срок от изпращането на електронното съобщение адресатът изпрати потвърждение за получаването му чрез обратно електронно съобщение, активиране на електронна препратка или изтеглянето му от информационна система за сигурно електронно връчване.

(5) Когато актът е връчен с известие за доставяне (обратна разписка) и с електронно съобщение, за дата на връчването се смята по-късната дата.

(6) Когато актът не може да бъде връчен по реда на ал. 2 – 4, съобщение за съставянето му се поставя незабавно на таблото за обявления и на специална секция на интернет страницата на Комисията за защита на потребителите, видима при първоначалното ѝ зареждане. В съобщението се посочва и датата на поставянето му.

(7) Когато в 14-дневен срок от поставянето на съобщението по ал. 6 адресатът не се яви в комисията за предявяване и подписване на акта, актосъставителят отбелязва това в акта, същият се прилага към преписката и се смята за редовно връчен в деня на отбелязването.

Чл. 235. (1) Препис от наказателното постановление по чл. 233, ал. 2 се връчва срещу подпис на нарушителя.

(2) Наказателните постановления могат да се връчват на всяко физическо лице, което се намира в търговския обект и което е в граждански или трудови правоотношения с лицето, срещу което са издадени.

(3) Когато наказателното постановление не може да бъде връчено на търговеца на посочения от него адрес или на адреса на управление или кореспонденция, вписан в съответния регистър, воден от Агенцията по вписванията, се прилага съответно чл. 234, ал. 6 и 7, включително при отказ да се получи препис от наказателното постановление, и отбелязването се извършва от наказващия орган.“

§ 75. В Допълнителните разпоредби се правят следните изменения и допълнения:

1. В § 1г след думите „раздел I“ се добавя „и раздел I „а“, а след думите „сектори на икономиката“ се поставя запетая и се добавя „включително за предоставяне на финансови услуги от разстояние“.

2. В § 1д след думите „договорите от разстояние“ се поставя запетая и се добавя „договорите за предоставяне на финансови услуги от разстояние“, а след думите „раздел I“ се добавя „и раздел I „а“.

3. В § 13, ал. 1 се правят следните изменения и допълнения:

а) точка 3 се изменя така:

„3. "Производител" е понятие по смисъла на § 6, т. 17 от Допълнителните разпоредби на Закона за предоставяне на цифрово съдържание и цифрови услуги и за продажба на стоки.“;

б) създават се т. 54 – 65:

„54. „Търговска гаранция за трайност“ е всяко задължение, поето от производителя към потребителя, съгласно чл. 39 от Закона за предоставяне на цифрово съдържание и цифрови услуги и за продажба на стоки.

55. „Трайност“ е понятие по смисъла на § 6, т. 23 от Допълнителните разпоредби на Закона за предоставяне на цифрово съдържание и цифрови услуги и за продажба на стоки.

56. „Продавач“ е понятие по смисъла на § 6, т. 16 от Допълнителните разпоредби на Закона за предоставяне на цифрово съдържание и цифрови услуги и за продажба на стоки.

57. „Показател на възможностите за ремонт“ е оценка, отразяваща възможността дадена стока да бъде ремонтирана, въз основа на хармонизирани изисквания, установени в рамките на Европейския съюз.

58. „Твърдение за екологосъобразност“ е всяко съобщение или представяне, което не е задължително съгласно правото на Европейския съюз или националното право, под каквато и да е форма, включително текст, картинно, графично или символично представяне, например етикет, търговско наименование, фирмено наименование или наименование на продукт, в контекста на търговско съобщение, което посочва или внушава, че даден продукт, група продукти, марка или търговец има положително или нулево въздействие върху околната среда или уврежда околната среда по-малко в сравнение с други продукти, групи продукти, марки или търговци, или че с течение на времето е подобрил въздействието си върху околната среда.

59. „Общо твърдение за екологосъобразност“ е всяко твърдение за екологосъобразност в писмена или устна форма, включително чрез аудиовизуални медии, което не е включено в маркировка за устойчивост, когато съдържанието на твърдението не е представено по ясен и отчетлив начин върху същия носител.

60. „Маркировка за устойчивост“ е всяка доброволна маркировка за доверие, знак за качество или техен еквивалент, която е публична или частна и има за цел да отличи и рекламира продукт, процес или

предприятие от гледна точка на неговите екологични или социални характеристики, или и двете, и изключва всяка задължителна маркировка, изисквана съгласно правото на Европейския съюз или националното право.

61. „Система за сертифициране“ е система за проверка от трета страна, която удостоверява, че даден продукт, процес или стопанска дейност отговаря на определени изисквания, която позволява използването на съответна маркировка за устойчивост и чиито условия, включително изискванията, които съдържа, са публично достъпни и отговарят на следните критерии:

а) системата е отворена при прозрачни, справедливи и недискриминационни условия за всички търговци, които желаят и са в състояние да изпълнят изискванията на системата;

б) изискванията на системата са изготвени от собственика на системата след провеждане на консултации със съответните експерти и заинтересовани страни;

в) системата установява процедури за разглеждане на случаи на неспазване на изискванията на системата и предвижда отнемане или преустановяване на използването на маркировката за устойчивост от търговеца при неспазване на изискванията на системата, и

г) контролът за спазване изискванията на системата от търговеца е част от обективна процедура и се извършва от трета страна, чиято компетентност и независимост от собственика на системата и от търговеца се основава на международни, европейски или национални стандарти и процедури.

62. „Признати отлични екологични показатели“ са екологични показатели, които съответстват на Регламент (ЕО) № 66/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 25 ноември 2009 г. относно екомаркировката на ЕС или на националните или регионалните системи за

екомаркировка, съгласно стандарт EN ISO 14024 тип I, официално признати в държавите - членки на Европейския съюз, или на най-високите екологични показатели в съответствие с друго приложимо право на Европейския съюз.

63. „Консуматив“ е всеки компонент на стока, който се използва непрекъснато, който трябва да бъде заменен или възстановен, за да може стоката да функционира по предназначение.

64. „Функционалност на стоки“ е понятие по смисъла на § 6, т. 20 от Допълнителните разпоредби на Закона за предоставяне на цифрово съдържание и цифрови услуги и за продажба на стоки.

65. „Онлайн интерфейс“ е понятие по смисъла на чл. 3, буква „м“ от Регламент (ЕС) 2022/2065.“

4. В § 13а се създават т. 14 и 15:

„14. Директива (ЕС) 2023/2673 на Европейския парламент и на Съвета от 22 ноември 2023 година за изменение на Директива 2011/83/ЕС по отношение на договорите за финансови услуги, сключени от разстояние, и за отмяна на Директива 2002/65/ЕО.

15. Директива (ЕС) 2024/825 на Европейския парламент и на Съвета от 28 февруари 2024 г. за изменение на директиви 2005/29/ЕО и 2011/83/ЕС по отношение на предоставянето на повече права на потребителите в контекста на екологичния преход чрез по-добра защита срещу нелоялни търговски практики и чрез по-добро информиране.“

5. Навсякъде в текстовете на закона думите "министъра на икономиката и индустрията", "Министърът на икономиката и индустрията", „заместник-министърът на икономиката и индустрията“ и "Министерството на икономиката и индустрията" се заменят съответно с "министъра на икономиката, инвестициите и индустрията", "Министърът на икономиката, инвестициите и индустрията", „заместник-министърът на

икономиката, инвестициите и индустрията“ и "Министерството на икономиката, инвестициите и индустрията".

§ 76. В приложение № 7 към чл. 47, ал. 4, раздел „Указания за попълване“ т. 3 се изменя така:

„3. Ако сте длъжни да осигурите функция, позволяваща на потребителя да се откаже от договора, сключен онлайн, добавете следното: „Можете също така да упражните правото си на отказ от договора онлайн на (посочете адреса на уебсайта или чрез друго подходящо разяснение, посочващо къде се намира функцията за отказ). Ако използвате тази онлайн функция, ще Ви изпратим без необосновано забавяне потвърждение за получаване на отказа на траен носител (например по електронна поща), включително неговото съдържание, датата и часа на подаването му.“ Ако предоставяте възможност на потребителя да попълни и подаде информация по електронен път за своя отказ от договора на Вашия уебсайт, добавете следното: „Можете също така да попълните и подадете по електронен път на нашия уебсайт (добавете интернет адрес) стандартния формуляр за отказ или подобно недвусмислено изявление за отказ от договора. Ако използвате тази възможност, ще Ви изпратим незабавно на траен носител (например по електронна поща) съобщение за потвърждаване получаването на отказа.“

### **ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ**

§ 77. Законът за предоставяне на финансови услуги от разстояние (обн., ДВ, бр. 105 от 22.12.2006 г., в сила от 1.01.2007 г.; изм. и доп., бр. 23 от 27.03.2009 г., в сила от 1.11.2009 г., изм., бр. 82 от 16.10.2009 г., в сила от 16.10.2009 г., бр. 61 от 25.07.2014 г., в сила от 25.07.2014 г., бр. 14 от 20.02.2015 г., бр. 57 от 28.07.2015 г., бр. 20 от 6.03.2018 г., бр. 41 от 10.05.2024 г. и бр. 13 от 2026 г.) се отменя.

§ 78. Висящите съдебни производства по дела, образувани по реда на отменения Закон за предоставяне на финансови услуги от разстояние се довършват по досегашния ред.

§ 79. В Кодекса за застраховането (обн., ДВ, бр. 102 от 2015 г.; изм., бр. 62, 95 и 103 от 2016 г., бр. 8, 62, 63, 85, 92, 95 и 103 от 2017 г., бр. 7, 15, 24, 27, 77 и 101 от 2018 г., бр. 17, 42 и 83 от 2019 г., бр. 26, 28 и 64 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г., бр. 16 и 25 от 2022 г., бр. 66, 68, 80, 84 и 85 от 2023 г., бр. 70 и 79 от 2024 г., бр. 49, 54, 63 и 67 от 2025 г. и бр. 16 и 25 от 2026 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 331, т. 3 думите „Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние“ се заменят с „глава четвърта, раздел I „а“ от Закона за защита на потребителите“.

2. В чл. 332, ал. 2, 3 и 4 думите „чл. 12 от Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние“ се заменят с „чл. 59г от Закона за защита на потребителите“, а думите „чл. 7, ал. 2 от същия закон“ се заменят „§ 13, т. 1 от Допълнителните разпоредби на същия закон“.

3. В чл. 343, ал. 3 думите „Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние“ се заменят с „глава четвърта, раздел I „а“ от Закона за защита на потребителите“.

§ 80. В Закона за платежните услуги и платежните системи (обн., ДВ, бр. 20 от 2018 г.; изм. и доп. бр. 17, 37, 42 и 94 от 2019 г., бр. 13 от 2020 г., бр. 12 от 2021 г., бр. 25 и 45 от 2022 г., бр. 8, 66 и 84 от 2023 г., бр. 79 от 2024 г., бр. 49, 54, 64 и 67 от 2025 г. и бр. 25 от 2026 г.), в чл. 175, ал. 2 в изречение първо думите „Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние“ се заменят с „глава четвърта, раздел I „а“ от Закона за защита на потребителите“, а изречение второ се заличава.

§ 81. В Закона за предоставяне на цифрово съдържание и цифрови услуги и за продажба на стоки (обн., ДВ, бр. 23 от 2021 г.; изм., бр. 41 от

2024 г. и бр. 13 от 2026 г.) в чл. 6, ал. 3, т. 5 думите „Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние“ се заменят с глава четвърта, раздел I „а“ от Закона за защита на потребителите“.

§ 82. В Закона за кредитите за недвижими имоти на потребители (обн., ДВ, бр. 59 от 2016 г.; изм. и доп., бр. 97 от 2016 г., бр. 103 от 2017 г., бр. 20 и 51 от 2018 г., бр. 17 от 2019 г., бр. 65 и 85 от 2023 г., бр. 41 и 70 от 2024 г., бр. 50 от 2025 г. и бр. 13 от 2026 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 6:

а) в ал. 4 думите „Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние“ се заменят с „глава четвърта, раздел I „а“ от Закона за защита на потребителите“;

б) в ал. 7 думите „чл. 9 от Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние“ се заменят с „чл. 59в, ал. 3 - 5 от Закона за защита на потребителите“;

в) алинея 8 се изменя така:

„(8) Когато договор за кредит е сключен чрез средство за комуникация от разстояние по смисъла на Закона за защита на потребителите, кредиторът или кредитният посредник предоставя на потребителя стандартизирания европейски формуляр по приложение № 2 по реда на този закон.“

2. В приложение № 2 към чл. 6, ал. 2, т. 3, част Б:

а) в раздел 1, т. 3 думите „Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние“ се заменят с „глава четвърта, раздел I „а“ от Закона за защита на потребителите“;

б) в раздел 11, т. 3 думите „чл. 8 и 9 от Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние“ се заменят с „чл. 59в от Закона за защита на потребителите“.

§ 83. В Закона за потребителския кредит (обн., ДВ, бр. 18 от 2010 г.; изм. и доп., бр. 58 от 2010 г., бр. 91 от 2012 г., бр. 35 и 61 от 2014 г., бр. 14 и 57 от 2015 г., бр. 59 от 2016 г., бр. 20 и 51 от 2018 г., бр. 17 от 2019 г., бр. 104 от 2020 г., бр. 41 и 70 от 2024 г., бр. 50 от 2025 г. и бр. 13 от 2026 г.) се правят следните изменения:

1. В чл. 5:

а) в ал. 10 думите „чл. 9 от Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние“ се заменят с „чл. 59в, ал. 3 - 5 от Закона за защита на потребителите“;

б) в ал. 13 думите „Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние“ се заменят със „Закона за защита на потребителите“.

2. В чл. 8:

а) в ал. 7 думите „чл. 9 от Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние“ се заменят с „чл. 59в, ал. 3 - 5 от Закона за защита на потребителите“;

б) в ал. 10 думите „Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние“ се заменят със „Закона за защита на потребителите“.

3. В чл. 30 думите „чл. 12 и 13 от Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние“ се заменят с „чл. 59г и 59д от Закона за защита на потребителите“.

§ 84. В Закона за туризма (обн., ДВ, бр. 30 от 2013 г.; изм. и доп., бр. 68 и 109 от 2013 г., бр. 40 от 2014 г., бр. 9, 14 и 79 от 2015 г., бр. 20, 43 и 75 от 2016 г., бр. 58, 85 и 96 от 2017 г., бр. 37, 77 и 86 от 2018 г., бр. 17, 60 и 100 от 2019 г., бр. 13, 17, 21 и 60 от 2020 г., бр. 21 от 2021 г., бр. 102 от 2022 г., бр. 56, 80 и 106 от 2023 г., бр. 41 и 70 от 2024 г., бр. 52 и 80 от 2025 г. и бр. 16 от 2026 г.) в чл. 84, ал. 1, т. 7 думите „и за платформата за онлайн решаване на спорове, съгласно Регламент (ЕС) № 524/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 21 май 2013 г. относно онлайн

решаване на потребителски спорове и за изменение на Регламент (ЕО) № 2006/2004 и Директива 2009/22/ЕО (ОВ, L 165/1 от 18 юни 2013 г.)“ се заличават.

**§ 85.** Законът влиза в сила от деня на обнародването му в „Държавен вестник“ с изключение на:

1. Параграф 3, § 4, т. 1 (относно т. 8), § 7 - 14, § 27, т. 1 и 2 (относно буква „в“), § 34, т. 1, § 35, § 37, т. 1, § 38, т. 1, § 39, § 75, т. 1 - 2, т. 3 (относно буква „б“, т. 65) и т. 4 (относно т. 14) и § 76 - 83, които влизат в сила от 19 юни 2026 г. и се прилагат за договори за предоставяне на финансови услуги, сключени на 19 юни 2026 г. и след тази дата.

2. Параграфи 1, 2, § 4, т. 1 (относно т. 7) и т. 2 – 4, § 6, § 16 - 19, § 44, т. 1, § 75, т. 3 (относно буква „а“, буква „б“ от т. 54 – 64) и т. 4 (относно т. 15), които влизат в сила от 27 септември 2026 г.

Законът е приет от 52-ото Народно събрание на .....  
2026 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА  
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:**

**МИХАЕЛА ДОЦОВА**

## М О Т И В И

### КЪМ ПРОЕКТА НА ЗАКОН ЗА ИЗМЕНЕНИЕ И ДОПЪЛНЕНИЕ НА ЗАКОНА ЗА ЗАЩИТА НА ПОТРЕБИТЕЛИТЕ

С предложения проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за защита на потребителите (ЗИД на ЗЗП) се въвеждат изискванията на Директива (ЕС) 2023/2673 на Европейския парламент и на Съвета от 22 ноември 2023 година за изменение на Директива 2011/83/ЕС по отношение на договорите за финансови услуги, сключени от разстояние и за отмяна на Директива 2002/65/ЕО (ОВ, L от 28 ноември 2023 г.), наричана по-нататък „Директива (ЕС) 2023/2673“.

Също така, с предложения законопроект се въвеждат изискванията на Директива (ЕС) 2024/825 на Европейския парламент и на Съвета от 28 февруари 2024 година за изменение на директиви 2005/29/ЕО и 2011/83/ЕС по отношение на предоставянето на повече права на потребителите в контекста на екологичния преход чрез по-добра защита срещу нелоялни практики и чрез по-добро информирание (ОВ, L от 6 март 2024 г.), наричана по-нататък „Директива (ЕС) 2024/825“.

**I. Предвидените в законопроекта мерки могат да бъдат обособени в две основни групи, както следва:**

1. Въвеждане в българското законодателство на Директива (ЕС) 2023/2673.

Директива (ЕС) 2023/2673 отменя Директива 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 септември 2002 г. относно дистанционна търговия на потребителски финансови услуги и за изменение на Директива 90/619/ЕИО на Съвета и на Директиви 97/7/ЕО и 98/27/ЕО, наричана по-нататък „Директива 2002/65/ЕО“. С Директива 2002/65/ЕО се установяват правила относно предоставянето на финансови услуги от

разстояние и нейните разпоредби са въведени в Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние (обн., ДВ, бр. 105 от 2006 г.; посл. изм., бр. 13 от 2026 г.).

Същевременно с Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО, наричана по нататък „Директива 2011/83/ЕС“, се предвиждат правила, приложими за договорите от разстояние за продажба на стоки и предоставяне на услуги, сключени между търговец и потребител. Разпоредбите на Директива 2011/83/ЕС са въведени в Закона за защита на потребителите (обн., ДВ, бр. 99 от 2005 г.; посл. доп., бр. 24 от 2026 г.). След влизането в сила на Директива 2002/65/ЕО бяха приети редица секторни и хоризонтални актове в областта на финансовите услуги, което доведе до значително припокриване и намаляване на нейната ефективност. От друга страна, в областите, в които Директива 2002/65/ЕО все още се прилага, бързото технологично развитие на пазара и използването на нови финансови технологии създават качествено нови отношения, които не са регулирани. Тези предизвикателства оказват своето въздействие, като съществено намаляват ефективността, функционирането и практическото прилагане на съществуващите актове в областта на финансовите услуги. Очертават се няколко аспекта на посочения проблем:

- липса на съгласуваност и правна яснота между съществуващите актове на част от хоризонталното и секторното законодателство в областта на финансовите услуги. Припокриване на разпоредби и колизия на актове при прилагане на общите правила за защита на потребителите с разпоредби на секторното законодателство в областта

на финансовите услуги, което води до правна несигурност;

- защитата на потребителите е затруднена от липсата на съгласуваност между хоризонталното и секторното законодателство за защита на потребителите в сферата на финансовите услуги;

- наличие на разпоредби, регулиращи вече остарели технологии;

- наличие на законодателен вакуум и неуредени аспекти при сключване на договори за предоставяне на финансови услуги от разстояние в резултат на използване на нови технически решения и на нови средства за комуникация, включително онлайн. Появата на нови финансови продукти, увеличаване ползването на цифрови услуги и пазаруване по електронен път, създаването на нови иновативни финансови решения имат редица специфики при комуникацията и сключването на договора;

- недостатъчното познаване и информираност на потребителите създава предпоставки за използване на нелоялни практики от страна на търговците с цел манипулиране на потребителите; заблуждаващите и нелоялни практики се отнасят до начина, по който се предоставя информацията (предоставяне на информацията в трудно четим формат, предоставяне на задължителната информация на различни нива, непредоставяне на съществена информация за рисковете, свързани с финансовите продукти и за правото на отказ от договора), използване на похвати за оказване на влияние върху решенията на потребителите; в резултат на това съществено се нарушава и ограничава способността на потребителите да вземат свободни и информирани решения; навлизането на новите технологии, мобилните устройства и други създават нови модели на поведение на потребителите, използвани успешно от доставчиците на финансови услуги, за да убедят потребителите да възприемат нежелано и вредно за тях поведение;

- неосведоменост на потребителите за основните елементи и ключови характеристики на финансовите услуги; недостатъчно ясни, разбираеми и съответстващи на новите средства за комуникация и договаряне правила относно задължението на търговеца за своевременно предоставяне на преддоговорна информация;

- недостатъчно познаване и упражняване на правото на отказ при договор за предоставяне на финансови услуги, сключен чрез средство за комуникация от разстояние, без значение от нейното естество; правото на отказ е основно право на потребителите и в областта на финансовите услуги неговото познаване и използване е изключително важно поради сложния характер на самите финансови услуги, което допълнително се усложнява от начина на сключването им от разстояние чрез различни по сложност и характеристики средства за комуникация.

Директива (ЕС) 2023/2673 създава нова правна рамка за защита на потребителите при предоставяне на финансови услуги от разстояние и има за цел да преодолее проблемите, породени от съществуващото припокриване на разпоредби, от бързата цифровизация на пазара на финансови услуги, да увеличи и хармонизира защитата на потребителите в Европейски съюз и да постигне по-високо ниво на защита за потребителите. Директива (ЕС) 2023/2673 има за цел да осигури защитна мрежа, осигуряваща минимално ниво на защита на потребителите при договорите за предоставяне на финансови услуги от разстояние, за които няма секторно законодателство на европейско ниво и които не са обхванати от законодателството на Европейския съюз.

Предложеният законопроект въвежда изцяло изискванията на Директива (ЕС) 2023/2673. Предвид на това, че Директива (ЕС) 2023/2673 добавя нови разпоредби в Директива 2011/83/ЕС по отношение предоставянето на финансови услуги от разстояние, която е въведена в

Закона за защита на потребителите, и предвид отмяната на Директива 2002/65/ЕО законопроектът въвежда изискванията на Директива (ЕС) 2023/2673 в Закона за защита на потребителите. За целта в глава четвърта на ЗЗП се създава раздел I „а“ относно договори за предоставяне на финансови услуги от разстояние. Разпоредбите на този раздел съдържат следните изисквания по отношение на договорите за предоставяне на финансови услуги от разстояние:

- предоставяне на преддоговорна информация;
- право на отказ на потребителите от договорите за предоставяне на финансови услуги от разстояние и изключения от правото на отказ;
- задължение за предоставяне на подходящи разяснения относно предлаганите договори за финансови услуги;
- изискване към онлайн интерфейса на търговците, предоставящи финансови услуги онлайн.

В съответствие с Директива (ЕС) 2023/2673 законопроектът предвижда, че когато друг нормативен акт, с който се уреждат конкретни финансови услуги, съдържа правила относно предоставянето на преддоговорна информация, правото на отказ от договора или предоставянето на срок за размисъл преди сключване на договора или предоставянето на подходящи разяснения на потребителите, за тези финансови услуги ще се прилагат разпоредбите на този нормативен акт по отношение предоставянето на преддоговорна информация, упражняване правото на отказ от договора и предоставянето на подходящи разяснения на потребителите.

Законопроектът укрепва правната рамка относно преддоговорната информация и по-специално определя информацията, която трябва да се предоставя на потребителите преди сключване на договор за предоставяне на финансови услуги от разстояние. Тази

информация включва информация за търговеца и предлаганите продукти, условия за правото на отказ, възможност за подаване на жалба, дължимата от потребителя цена (включително всички комисиони, такси, разходи и свързани данъци), информация относно последиците в случай на неизпълнение или забавено плащане и др. Преддоговорната информацията трябва да бъде предоставена по начин, който е лесен за четене, и да е достъпна за потребителите с увреждания, включително на тези с нарушено зрение. Съгласно чл. 59в, ал. 2 от законопроекта преддоговорната информация се предоставя на български или и на български език.

В съответствие с Директива (ЕС) 2023/2673 законопроектът предвижда укрепване на правната рамка за правото на отказ от договорите от разстояние, сключвани онлайн, за да се улесни упражняването му. В контекста на нарастващо предоставяне на договори на потребители онлайн, в т.ч. на финансови услуги, което прави потребителите по-уязвими към неясни или подвеждащи онлайн интерфейси, законопроектът предвижда при всички договори от разстояние, в т.ч. за договорите за предоставяне на финансови услуги от разстояние, сключени онлайн, задължение за търговците да предоставят функция за упражняване правото на отказ от договора от разстояние, която трябва да бъде предоставена от търговеца, когато потребителят сключва договор от разстояние по електронен път.

В съответствие с чл. 3 от Регламент (ЕС) 2022/2065 на Европейския парламент и на Съвета от 19 октомври 2022 година относно единния пазар на цифрови услуги и за изменение на Директива 2000/31/ЕО (Акт за цифровите услуги) законопроектът определя онлайн интерфейс като всеки софтуер, включително уебсайт или част от него, и приложения, включително мобилни приложения. По-специално за онлайн интерфейси се считат:

- уебсайтове на търговци;

- търговски мобилни приложения (смартфони/таблети);
- онлайн платформи или пазари;
- модули, интегрирани в социални мрежи или други цифрови пространства, позволяващи сключване на договори от разстояние.

Във връзка с това със законопроекта се създава нов член 52а в ЗЗП относно задължението за търговците за предоставяне на функция за упражняване правото на отказ от договорите от разстояние, което ще се прилага за всички договори, сключвани онлайн от потребители, в т.ч. за договорите за предоставяне на финансови услуги от разстояние. Предложената нова разпоредба на чл. 52а в ЗЗП предвижда, че при договори, сключени от разстояние онлайн, търговецът трябва да предостави на потребителите безплатно функция, която му позволява да упражни правото си на отказ безплатно. Търговците, предлагащи договори от разстояние онлайн, ще трябва да създадат в своя онлайн интерфейс функционалност за упражняване правото на отказ от договора и да информират потребителите за функцията за упражняване правото на отказ от договора. Също така търговците ще трябва да информират потребителите за съществуването и местоположението на техния онлайн интерфейс на функцията за упражняване правото на отказ.

Функцията за упражняване правото на отказ от договора от разстояние трябва:

- да се обозначава с думите: „*Откажете се от договора тук*“ или друг подобен недвусмислен израз, който е лесен за четене;
- да се показва на онлайн интерфейса по видим начин, който е лесно достъпен за потребителите;
- да бъде на разположение през целия период, през който потребителите имат право да се откажат от договора;

- да предостави възможност на потребителя да изпрати онлайн изявление за отказ от договора, с което уведомява търговеца за решението си да се откаже от договора;

- да е проектирана по такъв начин, че да позволява на потребителя лесно да предостави или потвърди своето име; подробна информация за договора, от който потребителят желае да се откаже, и подробна информация за електронното средство, чрез което той желае да получи потвърдението за отказ от договора;

- да съдържа отделен бутон за валидиране на отказа на потребителя от договора.

След попълване на онлайн изявлението за отказ от договора търговецът трябва да изпрати на потребителя потвърждение за получаване на изявлението за отказ от договора на траен носител, което позволява на потребителя да подаде декларацията си за отказ чрез функция за потвърждение, обозначена четливо с думите: „*Потвърждавам отказа*“ или с подобен недвусмислен израз.

В съответствие с Директива (ЕС) 2023/2673 законопроектът предвижда задължение за доставчиците на финансови услуги да предоставят подходящи разяснения относно предложените договори за финансови услуги, които предоставят възможност на потребителя да прецени дали предлаганият договор и допълнителните услуги са съобразени с неговите потребности и финансово положение.

На следващо място, законопроектът съдържа изискване към търговците относно техния онлайн интерфейс, който трябва да бъде проектиран по такъв начин, че да не подвежда или да не манипулира потребителите, до които е адресирано предложението за предоставяне на финансовата услуга, или по какъвто и да е друг начин, който накърнява способността им да вземат свободни и информирани решения. При

използване на онлайн интерфейс от търговците за предоставяне на финансови услуги, законопроектът въвежда забрана за използване на следните практики, които могат да манипулират потребителите:

- да повлияе на решението на потребителя относно начина на представяне на офертите, като например по-силно открояване на някои възможност за избор, в момента в който потребителите, трябва да вземат решение;

- многократно отправяне на искане към потребителите да направят избор за услуга, който вече е направен, например чрез показване на изскачащ прозорец, който може да наруши техния избор;

- да направи процедурата за прекратяване на абонамента за услуга по-сложна от процедурата за регистрация - настройка на онлайн интерфейса, при която процедурата за отказ от услугата е по трудна от тази за регистрация.

Предложените промени в раздел I и новият раздел I „а“ от глава четвърта на ЗЗП са в резултат от задължението за предприемане на мерки за осигуряване прилагането на Директива (ЕС) 2023/2673. Предвид това, че регулацията за предоставяне на финансови услуги от разстояние ще бъде уредена изцяло в ЗЗП, се предвижда отменяне на Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние. Във връзка с това са направени промени в следните нормативни актове, които съдържат позовавания и препратки към Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние:

- Кодекса за застраховането;
- Закона за платежните услуги и платежните системи;
- Закона за предоставяне на цифрово съдържание и цифрови услуги и за продажба на стоки;
- Закона за кредитите за недвижими имоти на потребители, и
- Закона за потребителския кредит.

Предлаганите промени в посочените нормативни актове са по-скоро с технически характер и няма да имат пряко отражение върху заинтересованите страни, тъй като имат за цел заличаване на съдържащите се в тях препратки към Закона за предоставяне на финансови услуги от разстояние. Във връзка с необходимостта от създаване на условия за прилагане на новите изисквания в Закона за защита на потребителите са предвидени разпоредби относно връчването на заповедите на председателя на Комисията за защита на потребителите за преустановяване на нарушенията при продажбите онлайн, в т.ч. при предоставянето на финансови услуги онлайн, и за връчване на актовете за установяване на административните нарушения и на наказателните постановления.

Изискванията на Директива (ЕС) 2023/2673 трябваше да бъдат въведени в българското законодателство в срок до 19 декември 2025 г. Предвид това, че въвеждането на директивата в националното законодателство следваше да стане в ЗЗП едновременно с въвеждане на изискванията на Директива (ЕС) 2024/825, чийто срок на въвеждане е по-дълъг, и предвид това, че Регламент за изпълнение (ЕС) 2025/1960 на Комисията относно дизайна и съдържанието на хармонизираното съобщение относно законовата гаранция за съответствие и на хармонизирания етикет за търговската гаранция за трайност бе приет едва на 25 септември 2025 г., законопроектът не беше изготвен до края на 2025 г. и Европейската комисия откри процедура за нарушение № 2026/0019 по чл. 258 от Договора за функционирането на ЕС за неуведомяване в срок на Комисията за мерките за транспониране на Директива (ЕС) 2023/2673. Предвид закъснението за въвеждане на Директива (ЕС) 2023/2673 това трябва да стане в кратки срокове. Съгласно преходните и заключителните разпоредби на проекта на закон разпоредбите на закона относно предоставянето на финансови услуги от

разстояние влизат в сила от 19 юни 2026 г. и ще се прилага за договори за предоставяне на финансови услуги, сключени на 19 юни 2026 г. и след тази дата.

2. Въвеждане в българското законодателство на изискванията на Директива (ЕС) 2024/825:

Директива (ЕС) 2024/825 има за цел постигане на високо ниво на защита на потребителите и напредък в екологичния преход чрез въвеждане на специални правила за борба с нелоялните търговски практики, които подвеждат потребителите и ги възпрепятстват да правят избор в полза на устойчивото потребление, като например практики, свързани с преждевременното излизане от употреба на стоки, заблуждаващи твърдения за екологосъобразност, предоставяне на подвеждаща информация относно характеристиките на продуктите и др. Въвеждането на специални правила, които да гарантират, че твърденията за екологосъобразност са справедливи, разбираеми и надеждни, ще даде възможност на търговците да работят при еднакви условия на конкуренция, а потребителите да могат да избират продукти, които действително са по-добри за околната среда. Това ще насърчи конкуренцията и ще допринесе за създаването на екологично устойчиви продукти, като по този начин ще се намали отрицателното въздействие върху околната среда. Новите правила за борба с нелоялните търговски практики ще предоставят възможност на Комисията за защита на потребителите да предприема действия за предотвратяване на такива практики. За постигане на тези цели, с разпоредбите на Директива (ЕС) 2024/825 се изменят и допълват следните директиви, които са транспонирани в действащия Закон за защита на потребителите:

- Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на

търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета (Директива 2005/29/ЕО) - целта на направените промени е подобряване на защитата на потребителите от заблуждаващи екологични твърдения и улесняване вземането на устойчиви решения, необходими за опазване на околната среда. Добавят се дефиниции на нови термини, отнасящи се до устойчивостта на стоките и екологичните твърдения за стоките, като „твърдение за екологосъобразност“, „общо твърдение за екологосъобразност“, „маркировка за устойчивост“, „система за сертифициране“, „признати отлични екологични показатели“ и „трайност“. Посочва се изрично, че представянето на необосновани или недоказани екологични твърдения за стоките съставлява заблуждаваща търговска практика и се допълва черният списък с нови примери на нелоялни търговски практики, като използване на общи екологични твърдения („екологичен“ продукт, „зелен“ продукт и др.), когато липсват ясни и проверими доказателства, и

- Директива 2011/83/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2011 година относно правата на потребителите, за изменение на Директива 93/13/ЕИО на Съвета и Директива 1999/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 85/577/ЕИО на Съвета и Директива 97/7/ЕО на Европейския парламент и на Съвета текст от значение за ЕИП (Директива 2011/83/ЕС) – целта на направените промени е да се разшири обхватът на задължителната преддоговорна информация за потребителите при договори от разстояние и договори извън търговския обект, като се добавят нови елементи, като устойчивост на стоката (дълготрайна употреба), актуализация на софтуер, наличие на

възможност за извършване на ремонт на стоката и напомняне на наличието на законова гаранция.

Настоящата правна рамка за защита на потребителите не обезпечават защита срещу заблуждаващи търговски практики, свързани с устойчивостта на стоките по отношение на:

- предоставянето на надеждна информация относно устойчивостта на стоките (липса на информация и прозрачност относно наличието на резервни части и техните очаквани разходи, липса на информация за наличието на указания за ремонт на стоките и тяхната поддръжка);

- използването на заблуждаващи търговски практики, свързани с устойчивостта на стоките (екологични характеристики, преждевременно излизане от употреба, заблуждаващи твърдения за екологосъобразност).

Потребителите ежедневно са изправени пред проблеми, които възпрепятстват вземането на информирани решения за покупка и възможността да направят устойчив избор на потребление, като:

- липса на прозрачност относно устойчивостта на стоките и ограничени възможности за ремонт на стоките - при сравняване на различни стоки и при вземане на решение за покупка, потребителите не намират надеждна информация относно устойчивостта на стоките, която да ги улесни за вземане на информирано решение за покупка и да стимулира търсенето и предлагането на по-дълготрайни стоки; потребителите срещат трудности при опит да ремонтират дефектните стоки поради липса на информация за наличие на възможност за извършване на ремонт, начина за извършване на ремонта, липса на информация за лицата, предоставящи услуги за ремонт на стоките и за наличие на резервни части и тяхната цена;

- наличие на заблуждаващи търговски практики, съдържащи неверни твърдения за екологосъобразност или устойчивост - много често

потребителите се сблъскват със заблуждаващи търговски практики, съдържащи неверни твърдения за екологосъобразност на стоките; въпреки че потребителите желаят да допринесат за изграждането на устойчива и кръгова икономика, тяхното участие в екологичния преход се осуетява поради често срещани твърдения за екологосъобразност на стоките, които не са основани на проверими данни и доказателства; често пъти търговците използват общи, неясни твърдения за екологичните характеристики на стоките, които не могат да бъдат доказани (не подлежат на проверка от независима трета страна или не са сертифицирани по надлежния ред), или твърдят, че цялата стока е екологосъобразна, въпреки че това се отнася само до определени аспекти на стоката;

- липса на ясни и общи стандарти за маркировка за устойчивост на стоките и за цифровите инструменти за предоставяне на информация за стоката - потребителите срещат трудности да се ориентират относно екологичните, социалните или устойчивите характеристики на стоките и съответно да направят информиран избор; етикетите, маркировките или други знаци, свързани с устойчивостта на стоките, понякога са недостъпни, необосновани и трудно разбираеми за потребителите; липсата на общи и ясни стандарти за достоверност и проверка на маркировките и етикетите, в т.ч. за екологичните характеристики на стоките, затрудняват не само потребителите, но и търговците и контролните органи.

Предложеният законопроект транспонира изцяло изискванията на Директива (ЕС) 2024/825, като за целта се правят необходимите изменения и допълнения в глава втора, раздел I „Общо задължение за предоставяне на информация“ и в глава четвърта, раздел I „Договори извън търговския обект и договори от разстояние“ и раздел III „Нелоялни търговски практики“ на ЗЗП. С предложените промени се създава правна рамка за насърчаване на устойчивото потребление чрез:

- въвеждане на дефиниции на термини, отнасящи се до устойчивостта на стоките и екологичните твърдения за стоките;

- повишаване информираността на потребителите и предоставяне на конкретна и ясна информация във връзка с устойчивостта на предлаганите за продажба стоки, и

- защита от заблуждаващи търговски практики, свързани с твърдения за екологосъобразност на стоките, като общи твърдения за екологичните или социални характеристики на стоката.

Законопроектът въвежда дефиниции на нови термини относно устойчивостта на стоките и екологичните твърдения за стоките. Въвеждат се следните дефиниции: „твърдение за екологосъобразност“, „общо твърдение за екологосъобразност“, „маркировка за устойчивост“, „система за сертифициране“, „признати отлични екологични показатели“, „трайност“, „консуматив“, „показател на възможностите за ремонт“. Целта от въвеждането на тези дефиниции е да се създаде ясна правна рамка срещу подвеждащите „зелени“ и „еко“ твърдения и да се засили защитата на потребителите в контекста на зеления преход. Тези термини се използват често и свободно без ясни критерии, което води до подвеждане на потребителите при вземането на решения за покупка на стоки. С новите дефиниции се дават точни определения на използвани понятия, подкрепени с конкретна информация с цел да се забраняват неясни и общи екологични твърдения, които не могат да бъдат доказани, да се ограничи използването на екомаркировки без прозрачна сертификация и да се санкционират твърдения, които внушават подобрене на екологичното въздействие без доказателства. Така потребителите ще могат да се доверят на екологичните твърдения и да направят информиран избор, а пазарът да се изчисти от подвеждащи „зелени“ маркетингови практики.

В съответствие с изискванията на Директива (ЕС) 2024/825 законопроектът предвижда повишаване информираността на потребителите чрез разширяване съдържанието на задължителната преддоговорна информация в чл. 4 и чл. 47 от Закона за защита на потребителите, която се предоставя на потребителите както при сключването на договори в търговския обект, така и при сключването на договори извън търговския обект и на договори от разстояние. Към задължителната преддоговорна информация се добавят следните нови елементи:

- напомняне чрез хармонизираното съобщение за наличието на законова гаранция за съответствие на стоките и нейните основни елементи, включително минималния срок на гаранцията от две години;

- наличие или липсата на търговска гаранция за трайност на стоките и напомнянето чрез хармонизиран етикет за наличието на търговска гаранция за трайност на стоките, когато се предоставя такава;

- информация за наличието, очакваните разходи и начина за поръчване на резервни части и информация за наличието на указания за ремонт и поддръжка на стоките;

- информация за наличие или липса на възможности за доставка на стоките, зачитащи околната среда;

- безплатни актуализации на софтуера на стоките, съдържащи цифрови елементи, цифрово съдържание и цифрови услуги.

Съгласно новите изисквания търговците ще бъдат задължени да предоставят информацията за наличието на законова гаранция за съответствие на стоките чрез „хармонизирано съобщение“ за законова гаранция, а когато се предлага търговска гаранция за трайност на стоката без допълнителни разходи за срок над две години, търговците ще бъдат

задължени да предоставят тази информацията чрез „хармонизиран етикет“ за търговска гаранция за трайност на стоката.

В съответствие с разпоредбите на Директива (ЕС) 2024/825 законопроектът предвижда защита от заблуждаващи търговски практики, свързани с твърдения за екологосъобразност на стоките, като: общи твърдения за екологичните или социални характеристики на стоката без доказателства или твърдения за целия продукт, когато се отнася само до една част от него; рекламиране на ползи или на бъдещи екологични резултати без проверими данни; представяне на характеристики, изисквани по закон като отличителни за стоката; липса на прозрачност относно сертифициране на маркировките за устойчивост на стоките; сравняване устойчивостта на стоките, включително с цифрови инструменти без предоставяне на информация за метода и начина на сравнение на стоките. Във връзка с това изрично се посочва, че използването на такива твърдения съставлява заблуждаваща търговска практика. Допълва се списъкът на забранени нелоялни търговски практики в чл. 68ж от ЗЗП с конкретни заблуждаващи практики, които се считат за нелоялни при всички обстоятелства. Това са нелоялни търговски практики, които заблуждават потребителите и ги възпрепятстват да вземат информирани решения за покупка поради липсата на възможност да направят реална преценка относно качеството и дълготрайността на стоките и тяхната екологосъобразност.

В съответствие с разпоредбите на Директива (ЕС) 2024/825 в законопроекта са предвидени съответните административнонаказателни разпоредби, за да се осигури спазването на новите изисквания относно твърденията за екологосъобразност на стоките, предлагани на пазара.

Предложеният законопроект ще даде възможност на потребителите да вземат информирани решения с цел насърчаване на

устойчиво потребление и предотвратяване на практики, които нанасят вреди на устойчивата икономика и възпрепятстват правилния избор в полза на устойчиво потребление. Прилагането на законопроекта ще се отрази благоприятно на дълготрайната употреба на стоките и ще допринесе за намаляване на негативното въздействие на стоките върху околната среда.

Изискванията на Директива (ЕС) 2024/825 трябва да бъдат транспонирани в българското законодателство в срок до 27 март 2026 г. и да се прилагат от 27 септември 2026 г.

### 3. Други промени в Закона за защита на потребителите

С проекта на закон се предлагат изменения в ЗЗП, които са обусловени от приемането на Регламент (ЕС) 2024/3228 на Европейския парламент и на Съвета от 19 декември 2024 година за отмяна на Регламент (ЕС) № 524/2013 и за изменение на регламенти (ЕС) 2017/2394 и (ЕС) 2018/1724 по отношение на прекратяване дейността на европейската платформа за онлайн решаване на спорове. Платформата беше създадена и поддържана от Европейската комисия като европейска платформа за подаване на жалби при онлайн потребителски спорове в ЕС, но поради ограничената ѝ практическа ефективност и ниска използваемост беше взето решение на европейско ниво за нейното закриване, което налага отменяне на свързаните с нея задължения в националното законодателство.

С оглед на присъединяването на Република България към еврозоната и с цел осигуряване на правна сигурност, предвидимост и прозрачност законопроектът предвижда глобите и имуществените санкции да бъдат посочени в евро. Във връзка с това се предлагат технически редакции в глава единадесета „Административнонаказателни разпоредби“ на Закона за защита на потребителите. Предлага се също известно завишаване на глобите и имуществените санкции по Закона за защита на потребителите. Предложените изменения са мотивирани от

необходимостта от повишаване ефективността на административнонаказателните разпоредби, като отразяват установени в практиката случаи на недостатъчен възпиращ ефект на действащите в момента санкции и продължаващо извършване на нарушения. Предложените промени в административнонаказателните разпоредби на Закона за защита на потребителите са в резултат на анализ на правоприлагащия орган и са насочени към осигуряване на по-ефективно прилагане на закона и по-висока степен на защита на потребителите.

С проекта на закон се предлага и специална уредба за връчване на актове за установяване на административни нарушения и на наказателните постановления, която е обоснована от спецификата на регулираните обществени отношения. С оглед на развитието на електронното управление и широкото използване на дигитални канали за комуникация, включително задължителни системи за електронно връчване за определени категории търговци, се създават обективни предпоставки адресатите на актовете да бъдат своевременно уведомявани. В този контекст, предложената уредба осигурява необходимостта от ефективност и бързина на административнонаказателното производство, като ограничава възможностите за процесуално забавяне и злоупотреби. С направените предложения в чл. 234 и чл. 235 от законопроекта се доразвива уредбата чрез въвеждане на допълнителни способности за връчване на актовете, които целят да преодолеят установените затруднения при връчване извън търговския обект и да осигурят по-голяма процесуална ефективност. Предложеният подход съответства на вече утвърдени решения в други сектори, включително в областта на далекосъобщенията, където също са предвидени специални правила за връчване с оглед на гарантиране на ефективен контрол и предотвратяване на злоупотреби. Предложеният специален ред представлява пропорционална и обоснована уредба, която

има за цел осигуряване на ефективност, правна сигурност и защита на обществения интерес, свързан с правата на потребителите.

## **II. Цели, които се поставят с приемането на законопроекта**

С приемането на проекта на ЗИД на ЗЗП се цели привеждане на действащата нормативна уредба в съответствие с разпоредбите на Директива (ЕС) 2023/2673 и на Директива (ЕС) 2024/825. Законопроектът си поставя следните основни цели:

1. постигане на пълно съответствие на националното законодателство с разпоредбите на Директива (ЕС) 2023/2673;
2. постигане на пълно съответствие на националното законодателство с разпоредбите на Директива (ЕС) 2024/825.

Наред с тези общи цели законопроектът си поставя постигането на следните специфични цели:

По цел 1: постигане на пълно съответствие на националното законодателство с разпоредбите на Директива (ЕС) 2023/2673:

- подобряване на правната рамка за предоставяне на финансови услуги от разстояние чрез осигуряване на хармонизирани правила и съгласуваност между хоризонталното и секторното законодателство за финансовите услуги като се осигури прилагане на принципа „защитна мрежа“ за финансовите услуги и за продукти извън обхвата на специалното законодателство за финансови услуги;

- актуализиране на съществуващите разпоредби относно предоставяне на преддоговорна информация при договорите за финансови услуги от разстояние;

- подобряване на разпоредбите на ЗЗП относно правото на отказ на потребителите от договора от разстояние, в т.ч. по отношение на договорите за финансови услуги от разстояние.

По цел 2: постигане на пълно съответствие на националното законодателство с разпоредбите на Директива (ЕС) 2024/825:

- да се осигури възможност на потребителите да вземат информирани решения при покупка на стоки, които са устойчиви (насърчаване на устойчиво потребление);

- да се ограничи използването на заблуждаващи търговски практики, които възпрепятстват избора на устойчиви форми на потребление;

- да се осигури по-добро и кохерентно прилагане на законодателството за защита на потребителите.

### **III. Финансови средства, необходими за прилагане на новата уредба**

Не са необходими финансови средства за прилагане на новата уредба с предложения проект на ЗИД на ЗЗП. Предложените промени с проекта на ЗИД на ЗЗП не водят до въздействие върху държавния бюджет на Република България.

### **IV. Очаквани резултати от прилагането на новата уредба**

Очакваните резултати от прилагане на законопроекта са:

- предоставяне на по-висока защита на потребителите на финансови услуги от разстояние в съответствие с настъпилите технологични и законодателни промени, и

- постигане на високо ниво на защита на потребителите и напредък в екологичния преход, чрез въвеждане на специални правила за борба с нелоялните търговски практики, които подвеждат потребителите и ги възпрепятстват да правят избор в полза на устойчивото потребление.

## **V. Съответствие с правото на Европейския съюз**

Проектът е пряко свързан с въвеждане изисквания на Директива (ЕС) 2023/2673 и на Директива (ЕС) 2024/825, поради което е изготвен анализ за съответствие с правото на Европейския съюз. Проектът на Закон за изменение и допълнение на Закона за защита на потребителите е включен в Плана за действие за 2026 г. с мерките, произтичащи от членството на Република България в ЕС, на Работна група 21 „Защита на потребителите“ към Съвета по европейски въпроси като мярка № 174.

**МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:**

**РУМЕН РАДЕВ**